

foretaget forskjellige Ændringer, af hvilke fremhæves følgende:

Man har ikke anset det rigtigt at give Mesteren Ret til at hæve Kontrakten, fordi Lærlingen dømmes til Fængelsstraf for en i den offentlige Mening ikke vanærende Handling eller bliver hensat i Baretagsarrest; for den Tid, Lærlingen saaledes har været fraværende fra Læren, kan han ifølge § 4 blive pligtig at taale en Forlængelse af den kontraktmæssige Læretid.

Med Hensyn til Mesterens Ret til at faae Kontrakten hævet i Tilfælde af Lærlingens Sygdom har man gjentaget Foraktriften i Næringsloven af 29de December 1857 § 65 Nr. 2, der ogsaa er gjort anvendelig paa den Lærling, der ikke har Ophold i Mesterens Hus.

Lærlingen bør ikke have Ret til at forlange Kontrakten hævet, fordi Mesteren i et enkelt Tilfælde ikke opfylder de ham ved Loven eller ved Kontrakten paalagte Forpligtelser, men saadan Ret bør kun tilkomme Lærlingen, naar Mesteren vedblivende forsummer de nævnte Forpligtelser.

Med Hensyn til den Indflydelse paa Lærlingeforholdets Bestaaen, der bør tillægges Mesterens Flytning, er der tillige givet en Regel for det Tilfælde, at Lærlingen ikke har Ophold i Mesterens Hus.

Endelig er der tilføjet en Bestemmelse for det Tilfælde, at Lærlingens Forbliven i Læren paa Grund af Forandringer, der efter Kontraktens Indgaaelse ere foregaaede med Hensyn til hans Person, enten vil være unyttig for hans Fremtid eller farlig for hans Helbred, samt for det Tilfælde, at en kvindelig Lærling bliver gift.

Til § 13.

Det bør formentlig udtrykkelig angives, hvilke Overtrædelser af Lovens Bestemmelser der skulle anses strafbare, hvorhos en Bestemmelse om, hvilken Klasse Bøderne skulle tilfalde, maatte tilføies; i denne Henseende har man henholdt sig til den Regel, der findes anvendt bl. A. i Lov 23de Mai 1873 om Børns og unge Menneskers Arbejde i Fabrikker m. m., jfr. Lovens § 18. — Man er derhos gaaet ud fra, at kun betydeligere Overtrædelser af Foraktrifterne i §§ 4—8 og derimod ikke en enkelt Gang sket mindre Tilfældetelse af samme burde drage Strafansvar efter sig.

Til § 14.

Ikke de Sager angaaende Forholdet mellem Mester og Lærling, hvorunder der er Spørgsmaal om Dømmelse af Straf, turde egne sig til at være Gjenstand for offentlig Forfølgning. Reiser Sagen sig derimod af en mellem Parterne opstaaet Uenighed om Fortolkning af Kontraktens Bestemmelser, eller gaar Sagen kun ud paa at tvinge Mesteren til at opfylde de Forpligtelser, der ikke umiddelbart paahvile ham ifølge Loven, men som han særlig har paataget sig ved Kontrakten, altsaa f. Ex. til at yde Lærlingen Klæder eller at give ham Løn, maa Sagen henhøre under civil Rettergang. — I Overensstemmelse med Kommissionens Forslag har man tilføjet en Bestemmelse, der tilfigter at lette den stadelidende Part Afgangen til at erholde Erstatning,